

Utrecht, 17 November 1941.

Aan de vrienden.

Waarde Vriend,

Het blijkt niet gemakkelijk te zijn om een volledige H.B.-vergoede houden. Bovendien hebben we alle noodzakelijke gegevens van de verzekering nog niet in bezit, zoodat we nog niet in staat zijn een beslissing te nemen t.a.v. het voorstel, dat we aan de heeren moeten doen.

Toch lijkt het ons goed, dat we U vast enkele inlichtingen verstrekken over de richting, waarin we in overleg met de verzekering een oplossing zoeken in deze ingewikkelde zaak.

In een vorigen brief merkten we reeds op, dat f.130.000.- op het eerste gezicht heel wat lijkt, maar dat bij nadere beschouwing de mogelijkheden slechts beperkt blijken te zijn.

Naar ons aanvankelijk oordeel moeten we uitgaan van de volgende richtlijnen:

1. Het pensioen van vr. Siemons moet onverkort worden verzekerd en wel in den vorm van een lijfrente, die gelijk is aan het vastgestelde pensioen (f.28.50 en 70 % weduwenpensioen).

Deze lijfrente zal ongeveer f.20.000.- kosten, waarvan we reeds f.4.500.- hebben, zoodat er nog ongeveer f.15.500.- uit het fonds bij moet.

Dit bedrag moet er o.i. eerst af.

2. Buiten beschouwing moeten gelaten worden de bestuurders en de personeelleden, die korter dan 10 jaar in bondsdienst zijn en/of jonger dan 35 jaar zijn.

Deze menschen kunnen o.i. nog geen aanspraak maken op een lijfrente, die over ongeveer 30 jaar moet ingaan; bovendien kunnen zij nog een voldoende aantal jaren voor hun pensioen werken,

Dit beteekent, dat bij de besteding van de gelden van het fonds alleen gelet wordt op:

bestuurders: Runia, Pannekoek, Seunninga, Oudekerk, Stokman, Vingerling en de Groot;

mannel. bedienden: Verheul, Lit en (?) Brink;

vrouwel. bedienden: Agterberg, Reynders en Kröes.

3. Bij de besteding van de gelden van het fonds moet speciaal gelet worden op de belangen van de oudsten en hen, die het langst in bondsdienst zijn geweest, hetzij als bestuurder hetzij als bediende.

Zulks is niet alleen rechtvaardig, doch ook voor de toekomst van belang.

Wanneer we nu aannemen, dat een bestuurder 25 jaar, een mannel. bediende 30 jaar en een vrouwel. bediende 25 jaar in bondsdienst moeten hebben gewerkt om aanspraak te kunnen maken op het volledige vastgestelde pensioen, dan passen we o.i. een rechtvaardige verdeling toe.

Voor Runia en Pannekoek zou dan een lijfrente gekocht moeten worden ten bedrage van $21/25$ x het vastgestelde pensioen (60 jaar f.31.50, 65 jaar f.28.50 plus 70 % weduwenpensioen), voor Oudekerk $23/25$, Seunninga $12/25$, Stokman $12/25$, Vingerling $10/25$, de Groot $11/25$.

4. Wanneer blijkt, dat de gelden van het fonds niet toereikend zijn om deze lijfrenten te kunnen kopen, dan zullen alle renten met een gelijk % verlaagd moeten worden.

Als b.v. f.130.000.- nodig zou zijn en er is slechts f.130.000.-, dan ontvangen allen slechts $13/18$ van de onder 3 genoemde bedragen.

5. Een vraag van belang is, wat men met de polissen wil doen. Daarvoor zijn drie wegen:

a. Afkopen en van de afkoopsom een lijfrente op 60-jarigen kopen. De onder 3 genoemde lijfrente kan dan met dit bedrag worden verminderd.

b. De polis premie-vrij maken, uitrekenen wat van deze premie-vrije polis op 60-jarigen leeftijd aan lijfrente gekocht kan worden en dan de onder 3 genoemde lijfrente met dit bedrag verminderen.

c. De nog verschuldigde premies in eens uit het fonds aan de verzekering betalen (dan krijgen we natuurlijk reductie), uitrekenen wat van het verzekerde kapitaal op 60-jarigen leeftijd aan lijfrente kan worden gekocht en dan de onder 3 genoemde lijfrente met dit bedrag verminderen.

Het behoeft geen betoog, dat wij de laatste methode prefereren,

Voor de volstorting van de nog verschuldigde premies is nl. een betrekkelijk gering bedrag noodig, terwijl dan op 60-jarigen leeftijd het volledige verzekerde kapitaal wordt uitbetaald.

Zulks is zowel in het belang van de betrokkenen als in het belang van een economische besteding der gelden, speciaal t.a.v. de ouderen.

Of wij hiervoor echter toestemming zullen krijgen is zeer twijfelachtig.

Wij zijn nu in overleg met de verzekering aan het uitrekenen, wat elk der drie methodes kost, zowel voor ieder afzonderlijk als voor allen tezamen. Zoodra we deze gegevens hebben, kunnen we uiteraard eerst beslissen in een H.B.-vergadering wat we moeten voorstellen.

Uit het bovenstaande zal U echter zijn gebleken, in welke richting naar onze meening de oplossing moet worden gezocht.

Een voorbeeld moge een en ander verduidelijken:

Stel, dat men goed vindt, dat de nog verschuldigde premies inééns uit het fonds worden betaald.

Dan zou de berekening t.o.v. vr. Runia als volgt worden:

1. Hij heeft aanspraak op f.31.50 op 66-jarigen leeftijd en op f. 28.50 op 66-jarigen leeftijd plus 70 % weduwnpensioen; gemakshalve stellen we zijn pensioen nu even op f.30.- vanaf 60 jaar.

2. Hij heeft echter slechts $21/25$ van zijn "diensttijd" vervuld en heeft dus slechts aanspraak op $21/25 \times f.30.-$ is f.25.20.

3. Hij krijgt op 60-jarigen leeftijd f.5.000.- uitbetaald. Daarvoor kan hij een lijfrente voorhem en zijn vrouw koopen van stel f.2.50 per week.

Voor hem moet dus van de gelden van het fonds een lijfrente worden gekocht van f.25.20 min f.2.50 is f.22.70.

4. Indien echter de gelden van het fonds niet toereikend mochten zijn om aan de aanspraken van allen te kunnen voldoen, dan krijgt hij ook een lijfrente naar evenredigheid. Als b.v. f.150.000.- noodig zou zijn, dan krijgt hij een lijfrente van;

$(13/15 \times f.25.20)$ min f.2.50 is f.19.34.

Ziedaar wat we U thans kunnen mededeelen; zoodra we meer weten zullen we U dat aanstonds berichten.

Met vriendengroet,

